

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4893/2020
20.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиља АА, ББ, Република ..., ВВ из ..., ГГ из ..., и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник, осим за тужиљу АА, Властимир Јанковић, адвокат из ..., против тужене БЂ из ..., чији је пуномоћник Гордана Весковић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 6580/17 од 11.01.2018. године, на седници одржаној 20.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 6580/17 од 11.01.2018. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Гж 6580/17 од 11.01.2018. године, ставом првим изреке, преиначено је решење Другог основног суда у Београду П 73033/10 од 26.12.2014. године, па је усвојен предлог пуномоћника тужиоца и дозвољено враћање у пређашње стање. Ставом другим изреке, укинута је решење Првог основног суда у Београду П 73033/10 од 20.9.2013. године, исправљено решењем Другог основног суда у Београду П 73033/10 од 16.12.2016. године и предмет враћен првостепеном суду на даљи поступак. У образложењу је наведено да се ради о оправданим разлозима за пропуштање рочишта

Против правноснажног решења донесеног у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 395. ЗПП.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију.

Решењем РЗ 13/2020 од 16.09.2020. године, Апелациони суд у Београду није предложио Врховном касационом суду да одлучи о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној.

Врховни касациони суд налази да је Апелациони суд у Београду правилно закључио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији у складу са чланом 395. ЗПП, па је оцењујући дозвољеност ревизије, применом члана 401. став 2. тачка 5. у вези члана 412. став 1. и 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 72/11), нашао да

ревизија тужене није дозвољена, јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Побијаним другостепеним решењем је преиначено првостепено решење којим је одбијен предлог за враћање у пређашње стање, које не спада у категорију решења против којих је ревизија увек дозвољена у смислу члана 412. став 3. и 4. ЗПП, већ се дозвољеност ревизије изјављене против таквог другостепеног решења цени сходно члану 420. став 1. ЗПП којим је прописано да се ревизија може изјавити против решења другостепеног суда којим се поступак правноснажно окончава, због чега ревизија против наведеног решења односно одлуке другостепеног суда којим је оно потврђено није дозвољена јер се таквим решењем поступак правноснажно не окончава.

На основу изнетог, применом члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**